

Здравко Крстановић

ТИТУ

у теби је сутјеска
вода од ружа
вода од сна
свјетлосна вода
њени су драгуљи
очи ове земље

у теби у нама
ружина је вода
иста
једна
неукротљива
слободна
толико сјајна
да све што гмиже
зраком се храни
мора остати
гдје му је мјесто
у (историјској) јами

чудо постојања
одбио си да ставиш
под катанац
поручио си безгрешнима
да из живота
не искључујеш ништа
па ни грешку
наша кућа
с тобом
једро је
с добрим вјетром
кућа—прозор
стамена кућа
промјене
дубоки су
њени темељи
у срицама
што се равнају
према сату будућности